

SØNDAG FOR DE FORFULGTE

SØNDAG FOR DE FORFULGTE

Prekenrefleksjon til familiegudstjeneste

Av: Thor-André Holten

Innledning

I år markeres søndag for de forfulgte 25.søndag i treenighetstiden (14.november).

Aktuell prekentekest er Matteus 14,22-34.

Her er et forsøk på å dele noen refleksjoner knyttet til å preke i familiegudstjeneste på denne viktige søndagen.

Lesningen av Matt 14,22-34

Her er noen forslag til hvordan en kan lese evangelieteksten denne søndagen:

- Få et barn i menigheten til å lese teksten. Eventuelt lese teksten også på flere andre språk. Tips: Lurt å øve med barnet i forkant av gudstjenesten.
 - o For mange er dette en velkjent tekst. Finnes det måter som gjør at teksten åpner seg på nytt, eller som at du leser den for første gang?
- Dramatisering av bibelteksten. Kanskje det kan passe inn hvis menigheten har et trosopplæringstiltak uken før?

stefanus
alliansen

sammen for de forfulgte

- Dersom du møter barn i uken før gudstjenesten; Hva med å høre med dem hva de hører i denne teksten? Deres svar kan hentes inn i prekenen.

Prekenrefleksjon

I Matteus 14,22-34 hører vi om Peter som går på vannet. Vennene til Jesus er på båttur, og når de møter en Jesus som kommer gående på vannet, så velger Peter å spørre om å få gå på vannet sammen med han. Når Jesus sier at det er greit, så velger Peter å stole på Jesus, og krabber over båtripa. Et mulig tema for en preken i familiegudstjeneste kan være knyttet til å stole på Gud. Barn har ulike erfaringer med hva det vil si å stole på noen, og disse erfaringene kan fungere som en brobygger til evangelieteksten og til Stefanusalliansens arbeid. Et viktig poeng her er å få frem at selv om vi stoler på Gud, så kan vonde ting skje.

Stefanusalliansen kan fortelle om mange mennesker som stoler på Gud, og likevel opplever vonde ting. Men et poeng kan handle om at uansett hva man møter så har man en hånd å holde i. Dersom en velger et tema knyttet til det å stole på Gud, så vil det også være lurt å fortelle kort hva det innebærer å stole på noen.

Barns erfaringer om å stole på.

Noen forslag til erfaringer man kan knytte prekenen til:

- Å hoppe i vannet: Barn lærer av sine foreldre at når de hopper i vannet så vil de flyte opp. Hvis barnet ikke har hoppet fra en brygge før, så er de nødt til å stole på at det foreldrene sier er sant.
- Å balansere: Det er mye enklere å holde balansen dersom man holder en annen i hånda. Derfor kan en mulighet i prekenen være å vise dette. Erfaringen ligner på hvordan Peter holder hånda til Jesus.
- Klatretau: Når man klatrer så må man stole på at tauet holder, og at det sørger for at du ikke faller i bakken.

- Egne erfaringer: Har du som predikant opplevd en situasjon hvor du måtte stole på noen? Fortell om opplevelsen.

Et konkret bilde som teksten benytter er hvordan Jesus holder i hånda til Peter. Denne erfaringen har barn også. Det å holde i hånda til en voksen gir trygghet og viser omsorg. En slik hånd kan Jesus også gi oss.

Forslag til hvordan snakke om søndag for de forfulgte i prekenen

Stefanusalliansen jobber med mennesker som blir forfulgt for sin tro: Det betyr at det ikke er alle steder i verden hvor det er trygt å si at man tror på Gud. Likevel gjør mange mennesker det. Og her kan det være at vi i Norge har noe å lære. For de som Stefanus jobber med, de minner oss om at uansett hva vi møter i livet så finnes det en hånd å holde i – Jesus sin. Og at den hånda kan man klamre seg fast til uansett hvordan livet ser ut.

Et annet prekenpoeng kan handle om å prøve nye ting, og derfor indirekte om mot. Peter turte å prøve noe nytt fordi han stolte på Jesus.

Stefanusalliansen kan fortelle mange historier om mennesker som må flykte til andre land på grunn av sin tro. Kanskje tørr de det fordi de tror på at Jesus går sammen med dem og holder i hånda. Sagt med andre ord; Selv om vi stoler på Gud, så kan vonde ting skje med oss, men relasjonen til Gud kan gi mot og vilje på tross av det vi møter på veien.

Forslag til historie som kan brukes

HISTORIEN OM SAMIRA

Mitt navn er Samira. Jeg er en 9 år gammel kristen jente som bor i et land i Sentral-Asia. Jeg kan ikke fortelle hva landet vårt heter, men det er veldig få kristne her, og vi blir ofte behandlet dårlig på grunn av det vi tror på. For eksempel er det vanskelig å finne et sted å bo, fordi ingen vil leie ut bolig til de som tror på Jesus. Folk liker ikke å bo ved siden av kristne. Våre venner har fortalt at da naboene deres fant ut at de er kristne, kom de og tømte ut søppelbøtter foran dørene deres hver

morgen for å vise dem at de ikke var velkommen. Foreldrene mine har hatt vansker med å finne jobb, selv om de er velutdannede. Morfaren min, som jeg er veldig glad i, er en veldig flink arkeolog. Han har deltatt på mange viktige arkeologiske utgravinger og hjulpet til å finne skatter som er utstilt på museum, der de er med på å fortelle vårt lands historie. Men, han får ikke lov til selv å jobbe på dette museet fordi han er kristen.

Mamma og pappa har lært oss at vi må være veldig forsiktige når vi skal be, lese bibelen eller feire gudstjeneste. Og vi har ingen kirke å gå til, så gudstjenester feirer vi i vårt eget hjem. Når som helst kan det komme politimenn på døra, og hvis de oppdager at vi har bibler i huset eller at vi feirer gudstjeneste, kan mamma og pappa havne i trøbbel. Derfor gjemmer vi biblene våre, og når vi samles for å ha gudstjeneste, later vi som det er en bursdagsfest eller en annen feiring.

Det er vondt å føle at man er mindre verdt på grunn av sin tro. Jeg har alltid drømt om å vise at kristne er like flinke og viktige som alle andre. Og nå har faktisk drømmen blitt oppfylt! Jeg elsker å danse i fritiden min, og i år fikk jeg mulighet til å delta på en nettbasert konkurranse for dansere som danser folkedans. Disse danserne kommer fra hele Asia. Jeg danset så godt jeg kunne, og når resultatene ble kjent fikk jeg vite at jeg hadde vunnet! Nå har jeg blitt invitert til å delta på en enda større internasjonal dansekonkurranse. Jeg er så glad for at jeg har fått denne muligheten til å kunne vise frem hva jeg kan. At jeg som kristen, kan få vise frem at jeg er like god som alle andre, selv om min tro er annerledes.

Jeg håper dere kan være med og be for meg, familien min og andre familier i Sentra-Asia som opplever store vanskeligheter fordi vi er kristne.

Salmer som kan være aktuelle

- «Det er navnet ditt jeg roper» (Kallet) nr.434 i Norsk Salmebok 2011
- «Tett ved sida mi går Jesus»